Ontwikkeling van het individuele en het groepsbewustzijn

20 november 1974
lezing 225

“Gegroet. Gezegend zij dit uur, gezegend is ieder van jullie hier, lieve vrienden.

Weer mag ik via dit kanaal komen om jullie te brengen wat je nu speciaal op dit moment op je pad nodig hebt. Deze behoefte hoeft niet altijd en op elk ogenblik helemaal helder bewust voor je te zijn. Sommigen van jullie begrijpen misschien niet direct waarom juist nu deze lezing, dat wordt wellicht pas later duidelijk. Anderen kunnen er direct door worden geraakt en weten precies dat dit het is wat ze nu nodig hebben.

Ik zal beginnen - zoals vele vorige keren - met een algemene discussie van enkele kosmische feiten, enkele filosofische vooronderstellingen, die van directe praktische waarde voor jullie zijn. In dit tijdperk van jullie geschiedenis wordt vaak gezegd (en het is ook vaak zichtbaar) dat het waterman tijdperk of nieuwe tijdperk een nieuw groepsbewust-zijn met zich meebrengt. Dit bewustzijn manifesteert zich op allerlei manieren. Op nieuwe manieren ontstaan groepen, als nooit tevoren. Het gemeenschapsleven neemt ook geheel nieuwe vormen aan. Al deze ontwikkelingen zijn uitdrukkingen van iets diepgaanders dat aan het gebeuren is. Het is niet genoeg om deze verschijnselen op zichzelf, als het ware uit hun verband gerukt, te bekijken,. Het is voor jullie erg belangrijk om het dynamische, continue principe van de ontwikkeling van het bewustzijn dat hierin werkzaam is, te begrijpen. Jullie hebben

een totaal overzicht nodig zodat je je erop af kunt stemmen en de bredere en diepere betekenis kunt opmerken van wat er vandaag in jullie tijdsdimensie gebeurt.

Zolang menselijke wezens geïncarneerd zijn, is er op dit aardse niveau altijd een ontwikkeling van het bewustzijn geweest waarbij beurtelings het accent op individuatie en op groepsbewustzijn is gelegd. Het is noodzakelijk om in de verschillende fasen van de ontwikkeling van de mensheid dit accent te verleggen. In de ene periode is het nodig dat de mens zijn energie naar binnen brengt en al zijn kunnen op zijn persoonlijke wezen concentreert. In andere tijden of andere fasen moet hij zich via zijn relatie met zijn omgeving ontwikkelen. Deze afwisseling bestaat zowel in een alomvattende beweging als in kleinere cycli; zowel historisch ten aanzien van de gehele mensheid, als persoonlijk ten aanzien van het individu.

Bij elke fasewisseling wordt een hoger ontwikkelingspeil bereikt zodat wat door concentratie op individuatie wordt gewonnen vervolgens weer het groepsbewustzijn kan bevorderen. En wat er tijdens die fases in het omgaan met de groep is geleerd, bevordert weer de individuele ontwikkeling. Ik zal nu een kort en zeker wat al te eenvoudig beeld hiervan geven.

Bij de dageraad van de mensheid waren er weinig menselijke wezens en deze leefden verspreid over de aarde. Het individu was min of meer alleen. Hij vocht zo goed als hij kon tegen de elementen en de natuur. Over het algemeen was hij in een toestand van zo'n grote angst dat hij in die fase net in staat was om de angst voor zijn omgeving - voor de natuur - te overwinnen maar de angst voor andere menselijke wezens kon hij nog niet hanteren. Daarom leefde hij in een min of meer geïsoleerde toestand. Dit moet niet helemaal letterlijk worden opgevat, want hij leefde wel in betrekkelijk kleine familiegroepen of clans. Toen begreep hij al enigszins dat hij met anderen moest samenwerken om de vijand te bestrijden of dat nu de elementen waren, de natuur, dieren (of andere clans). Dus zelfs in deze sterk individuele periode op het laagste niveau bestond de behoefte om met anderen om te gaan en samen te werken. De lessen die in deze moeilijkste fase bij de dageraad der mensheid werden geleerd, konden in de volgende fase worden overgedragen en het groepsbewustzijn verrijken.

In een latere periode van de geschiedenis nam de bevolking toe en

groeide dankzij het vermogen van de mens om de elementen te hanteren ook zijn ontwikkeling: hij leerde om efficiënter voor zichzelf te zorgen. Daarmee ontstond de behoefte om in wijder verband met anderen om te gaan. Zo kwam het accent op het groepsbewustzijn. Uit de familieclans ontstonden stammen. De mens moest met anderen leren omgaan. Hij was nog niet in staat om zijn reikwijdte buiten de betrekkelijk kleine kring van zijn eigen clanleden te vergroten. Later gebeurde dit wel en ontstonden vanuit kleine groepen grotere groepen of naties. Maar dit gebeurde na meerdere veranderingen, na andere fasen van verdere ontwikkeling in de individualisering van het bewustzijn. Zelfs vandaag zijn mensen over het algemeen nog niet in staat of bereid om samen te leven met alle menselijke broeders en zusters die de aarde bewonen. Het oude bewustzijn zorgt nog steeds voor scheiding. Maar de mensheid is nu klaar voor een nieuwe impuls, zodat diegenen die de beweging tegenhouden een pijnlijke crisis zullen ervaren maar degenen die erin meegaan zullen rijkdom en zegen ervaren als nooit tevoren.

Laten we nu naar de tweede fase in deze grote kosmische beweging terugkeren waar ik eerder over sprak. Groepsbewustzijn betekende in deze hele vroege fase: leren met anderen om te gaan. In deze beginfase van menselijke ontwikkeling kon dat samenleven het beste om negatieve redenen geleerd worden: de angst voor een vijand. Bij het voortschrijden van de ontwikkeling van de mens zal het omgaan met anderen niet langer door angst en behoeften maar door liefde en wederkerigheid worden ingegeven.

Groepsbewustzijn betekent het vinden van eenheid tussen het zelf en anderen. In de vroege periode van de ontwikkeling van het bewustzijn gebeurde dit op een erg primitieve en oppervlakkige manier. Toch kon dit stadium niet worden overgeslagen. Het bewustzijn moest deze speciale les in samenwerking vanuit angst leren. En dus leefde het individu gedurende lange perioden van de geschiedenis in stamverband en vond daarbinnen veiligheid. Hij kon alleen veiligheid vinden als hij leerde hoe je met elkaar om moest gaan. De stam reageerde dan vooral haar vijandigheid, wantrouwen en negatieve agressie af door met andere stammen te vechten en niet zozeer onderling, hoewel dit ook altijd voorkwam binnen de stam, natie of familie. Het op deze manier uiten van negatieve agressie eiste het cultiveren van loyaliteit aan de eigen stam en bescherming van de broeder binnen de stam.

Zo kunnen jullie zien vrienden, dat zelfs de negatieve manifestatie van de lagere ontwikkelingsfase - vijandschap tegen de ander, oorlog voeren - voor de evolutie, voor de ontwikkeling van bewustzijn gebruikt kan worden en ook gebruikt is.

Bij het toenemen van de bevolking en het voortschrijden van de beschaving moest opnieuw verandering in deze beweging komen zodat de ontwikkeling verder kon gaan. Zoals jullie weten kwam het accent in de meer recente geschiedenis - nog maar een paar honderd jaar geleden - meer op het individu te liggen. Individualisme werd erg belangrijk. In de loop van de laatste jaren, decennia en eeuwen nam deze nadruk op het individu toe. De mens had bepaalde lessen geleerd om de kloof tussen het zelf en de ander te overbruggen. Nu moest het accent dus weer op het individu worden gelegd, op zijn individuele rechten, op het recht om zichzelf te zijn, om misschien anders te zijn en zich niet te conformeren, om meer zelf verantwoordelijk te zijn.

Deze fase loopt nu ten einde. Het belang van het individu vermindert niet, maar het accent verschuift weer naar het groepsbewustzijn op een dieper werkelijkheidsniveau. De principes die vroeger op lagere niveaus geleerd werden kunnen nu op hogere niveaus worden toegepast. De lessen uit de recente fase van hoge individuatie kunnen nu in de nieuwe fase van ontwikkeling van groepsbewustzijn worden ingebracht.

Jullie zien hier weer de bekende spiraalbeweging van de schepping, die je ook zo vaak op je eigen pad ontdekt, in allerlei individuele vormen. Die zelfde spiraalbeweging bestaat natuurlijk ook in de ontwikkeling van de mensheid in haar geheel. Altijd schijnt de spiraal in cirkels te gaan en toch, als de groei echt is, zijn dit geen cirkels die zich op hetzelfde niveau herhalen. Ze herhalen zich op steeds diepere, of hogere niveaus, hoe je het ook wilt noemen. Hoger qua ontwikkeling, dieper qua diepte van bewustzijn.

Zo moest de ontwikkeling van het bewustzijn telkens veranderen, van accent op individualisme naar accent op groepsbewustzijn en omgekeerd. Wat in de ene fase van de mensheid is geleerd, wordt naar een volgende fase overgebracht. Wat in de fase van individualisme werd geleerd kan dan weer worden gebruikt om beter met elkaar om te gaan. Om een voorbeeld te geven: hoe meer je voor jezelf verantwoordelijk bent, des te meer kun je aan de groep bijdragen. Hoe

meer je voor je rechten en behoeften op kunt komen, hoe minder je nodig hebt van of je conformeert aan de groep, des te vrijer is je liefde en je vermogen om aan de groep te geven. Daarom kun je er meer van ontvangen. Want de zelfstandige persoon heeft liefde en intimiteit, nabijheid en warmte nodig als zeer legitieme vereisten tot geluk. Hoe groter de individuatie, hoe beter de integratie met het groepsbewustzijn zal zijn. Daarom is het een grote vergissing om over deze ontwikkeling te denken als een of/of. Sommigen geloven dat groepsleven tegenstrijdig is met individuatie. Anderen beschouwen individualisme als iets dat afgezonderd en tegengesteld aan liefde en broederschap is. Beiden hebben ongelijk, zoals je uit het voorgaande kunt zien.

Vanuit historisch perspectief gezien zijn er veel meer van dergelijke keerpunten, waar ik nu niet verder op in kan gaan. In feite is er een spiraal binnen de grotere spiraal. De spiraal die ik hier besproken heb is een afwisseling in vier fasen, die zich afspeelt op een veel meer omvattende schaal van de evolutie van de mensheid. Maar binnen de vier fasen bestaat een kleinere spiraalbeweging, waarin onderverdelingen van vele van dergelijke wisselingen bestaan. Bijvoorbeeld binnen de grotere, alomvattende fase van individueel of groepsbewustzijn vinden voortdurend kleinere schommelingen plaats. En binnen de tweede spiraalbeweging bestaan veel meer spiraalbewegingen, lagere onderverdelingen van dezelfde afwisseling van individueel- en groepsbewustzijn. Een entiteit wordt vele malen geboren in een omvattende fase die vele honderden of zelfs duizenden jaren kan duren maar hij moet dezelfde wisselende periodes door in zijn individuele leven. In de ene incarnatie kan het accent veel meer op het ene facet liggen, in een andere op het andere. En zelfs binnen dezelfde incarnatie gaat hij door perioden van zijn leven waarin hij, of hij het weet of niet, zich meer op de ene ontwikkelingsvorm concentreert en later meer op de andere. Een klein kind is bijvoorbeeld bijna helemaal in de individuele fase. Geloof niet dat er in die fase geen les kan worden geleerd. Wanneer hij de leeftijd heeft om naar school te gaan is dat in dit speciale leven zijn eerste fase van het leren omgaan met anderen.

Daarna zijn er meer van dergelijke veranderingen in zijn leven, elk met een bedoeling en een speciale les. Dit kan een derde spiraal zijn binnen de grotere spiralen. Er zijn perioden waarin alléén leven een belangrijke functie heeft. In andere perioden betekent alleen leven en alleen zijn stagnatie en een weigering om de organische beweging te volgen. Hetzelfde geldt voor het omgekeerde. Er zijn perioden waarin

de ontwikkeling van de groep essentieel is voor de ontwikkeling van het individu en voor de mensheid in haar geheel. Er zijn andere perioden waarin blijven binnen dat raamwerk stagnatie betekent.

Wanneer het ene of wanneer het andere van toepassing is, kan niet in algemene termen worden aangegeven. Beide moeten worden beoordeeld volgens ieders eigen pad. Het enige dat voor iedereen geldt, is dat wanneer de persoonlijkheid zijn innerlijke pad volgt, hij vrede en vreugde zal hebben en wanneer hij dat niet doet hij ontevreden en angstig zal zijn.

In echte intimiteit leven met één ander mens kun je ook onder groepsleven rangschikken, tenminste in zekere mate. Nogmaals, het kan zo misleidend zijn om te proberen te beoordelen of het goed of verkeerd is om alleen of met anderen te zijn. Het hangt ervan af in welke fase van alle onderling verbonden spiraalbewegingen een individu zich bevindt. Als je waarachtig je pad volgt, zul je weten dat wat in de ene fase belangrijk en aan te raden is, in een latere periode stagnerend en onwenselijk voor je kan zijn. Je moet je er dus bewust van zijn dat er niets is wat altijd goed is. Er is een voortdurende beweging.

Wanneer een entiteit (individuele entiteiten of de entiteit van de planeet) klaar voor een wisseling is, wanneer zijn ontwikkeling het keerpunt nadert, komen er altijd vanuit hogere sferen nieuwe, sterke energieën vrij naar de planeet. Op het innerlijk vlak manifesteert zich dit als een sterke beweging. Wanneer deze beweging door de altijd aanwezige neiging om te stagneren, niet te bewegen wordt gestopt, creëert dit een pijnlijke crisis. Alle omwentelingen in jullie menselijke geschiedenis kun je vanuit dit gezichtspunt bekijken. Dergelijke perioden waren meestal juist een manifestatie van dit principe. Wanneer de nieuwe beweging wordt tegengehouden, kan dat wat zichzelf op een zegenrijke manier zou kunnen uitdrukken, alleen maar op een verwrongen en vandaar pijnlijke manier duidelijk worden. Door de innerlijke loop der dingen niet te voelen, niet te vertrouwen en niet te volgen wordt de intrinsieke, positieve werkelijkheid verdraaid tot een negatieve.

Ik wil jullie een heel typerend voorbeeld geven van iets wat nu in jullie tijdperk op aarde gebeurt. De mensheid in haar geheel is klaar voor een veel diepere fase van groepsbewustzijn. De natuurlijke uitdrukking daarvan, als er gevolg aan gegeven werd, zou zijn dat volkeren zich

zouden transformeren tot een humane regeringsvorm; religieuze verschillen zouden verdwijnen omdat men zou inzien dat de Ene onverdeeld is. De hele 'groep', de mensheid, zou de wetten van broederschap, rechtvaardigheid en liefde voor iedereen laten gelden en de rijkdom van de aarde delen. Op die manier zouden nieuwe mogelijkheden en nieuwe wetten ingesteld worden en nieuwe benaderingen tot ontwikkeling komen, die ongedroomde resultaten zouden opleveren, ook op het uiterlijke vlak. De 'ander' zou niet langer 'de vijand' zijn. Maar daar de mensheid over het algemeen weerstand biedt aan deze natuurlijke ontwikkeling, moeten zij die hem volgen zich noodgedwongen wel afscheiden van wie dat niet doen. Zij creëren hun eigen gemeenschappen waarin deze nieuwe geest zich meer en meer zal manifesteren. Ondertussen wordt de grote nieuwe beweging die door de tegenstanders wordt tegengehouden, op een verdraaide manier zichtbaar. Daarom zie je tegenwoordig de bedroevende tekenen van 'groepsbewustzijn' in overbevolking, overbevolkte steden, monopolies van grote groepen die de massa overheersen en wetten en waarden dicteren. De van zichzelf vervreemde, overvolle leef- en werksituaties, waarin de mens tot robot verwordt, is een welbekende manifestatie daarvan; er wordt in jullie wereld veel over gesproken.

Degenen die - bewust of intuïtief - niet met de beweging en ontwikkeling van bewustzijn zijn verbonden, zijn regressief en proberen de beweging te stoppen: zij zijn er bang voor en geloven dat het iets slechts is. Maar dat kan de beweging niet werkelijk stoppen. Het raakt een gesloten kanaal, dat vreemd is aan zijn eigen heilzame natuur en dat op die manier de wantoestanden creëert die zojuist genoemd zijn. De groep wordt een amorfe massa. In plaats van een groep die uit zeer geïndividualiseerde en onderscheiden leden bestaat, is een massabewustzijn aan het werk, dat niet moet worden verward met groepsbewustzijn. De tegengehouden beweging van groepsbewust-zijn kwam tot uitdrukking in grote groepen die op egoïstische wijze de massa regeren; grote ondernemingen waarin elk persoonlijk contact met anderen, met werknemers, met aspecten van het werk zelf, nagenoeg ontbreekt.

Deze dingen, en nog veel meer van dergelijke manifestaties in jullie moderne leven die ik nu met geen mogelijkheid in detail kan bespreken of zelfs maar benoemen, zijn niet het resultaat van overbevolking maar van het tegenhouden van de beweging, van hem niet voelen en niet volgen. Overbevolking is zelf zo'n manifestatie. De moderne mens is

een radertje in een grote machine, gedepersonaliseerd omdat hij beide bewegingen tegenhield: zijn individuatie en de nadruk op groepsbewustzijn.

Als de beweging blindelings wordt gestopt, gevreesd, ontkend, neemt de bevolking toe. In het verbreken van de band met de natuur worden in het leven van stad en industrie grotere gemeenschappen omgevormd tot massabewustzijn in plaats van groepsbewustzijn. Zoals groepsbewustzijn vervormt tot massabewustzijn, zo vervormt individueel bewustzijn tot afscheiding en vervreemding van de ander.

Als de beweging wordt gevolgd, als hij niet door blinde weerstand, door angst voor verandering wordt tegengewerkt maar wordt vertrouwd en oprecht geaccepteerd, zullen deze negatieve manifestaties wegvallen. Zij die de beweging volgen zullen niet worden aangetast door de verdraaiingen van massabewustzijn. Zij zullen een nieuw groepsbewustzijn creëren. Er is een groot verschil hiertussen, zoals jullie nu zeker kunt zien. Massabewustzijn elimineert het individu, groepsbewustzijn eert en versterkt het. Elk individu is natuurlijk een integraal deel van het geheel. Hoe vollediger je als individu functioneert, hoe meer je aan de groep kunt bijdragen.

In het massabewustzijn is dit totaal anders. Massabewustzijn vereist non-individuatie, blindelings volgen, conformeren. Het tegenhouden van de beweging creëert een misvorming van wat de beweging zou creëren als ze wel zou kunnen functioneren door het bewustzijn, dat richting geeft aan haar uitingsvorm en die - in laatste instantie - bepaalt.

Het is erg belangrijk dat jullie dit begrijpen. Binnen jezelf en ook binnen het bewustzijn van de mensheid als entiteit, heeft groepsbewustzijn duidelijke gradaties en categorieën. We kunnen zeggen dat er in dit opzicht drie hoofdfasen van ontwikkeling zijn. De mensheid in haar geheel en alle individuen die daarvan deel uitmaken, zijn door deze drie fasen gegaan. Ze gaan daar nog steeds op diepere, respectievelijk hogere niveaus van de organisatie van bewustzijn doorheen, totdat totale eenheid met het Al is bereikt.

Op de laagste trap heb je de groep nodig omdat je bang en afhankelijk bent en omdat je nog niet in staat bent om voor jezelf verantwoordelijk te zijn. Je hebt het vermogen nog niet om het kanaal naar je eigen

onbegrensde creatieve krachten te openen. Deze fase kan worden vergeleken met het kind dat zijn moeder nog nodig heeft.

Maar vaak merk je dat een individu het punt heeft bereikt waarop hij klaar is om naar de volgende fase te gaan, waarin hij voor zichzelf verantwoordelijk zou kunnen zijn en zijn eigen kanaal zou kunnen openen, maar niet bereid is om dat te doen. Ik kan wel zeggen dat jullie allen dit op je pad in je lagere zelf hebben gevonden. Omdat de planeet ook een lager zelf heeft, zijn er groepen mensen die gelijkelijk weerstand bieden. Jullie moeten dus onderscheid maken tussen niet in staat of niet bereid zijn om zelfverantwoordelijkheid te aanvaarden en van anderen (ouders of groepen) te blijven eisen dat ze je de steun geven die alleen het Goddelijke Zelf kan geven.

Iemand die de groep als steun en vervanging voor individuatie gebruikt, houdt de beweging net zozeer tegen als degene die individualisme gebruikt om zijn onvermogen om dichtbij, open en niet defensief te zijn te verbergen en die daarom bang voor de groep is. Zo iemand zal er belang bij hebben om conformisme en massabewustzijn met groepsbewustzijn te verwarren en zal de juiste argumenten tegen het eerste gebruiken om het bestaan van het laatste te vernietigen.

Wanneer het individu organisch de volgende stap zet, namelijk van het nodig hebben van de groep naar emancipatie en zelfverantwoordelijkheid, kan de balans eerst een beetje teveel doorslaan in de richting van individualisme. In deze fase zal hij tegen de groep rebelleren en haar waarde ontkennen. Deze rebellie vind je ook in jezelf en je weet nu dat in de mate dat je je autonomie ontkent, vreest en wantrouwt en dus van anderen afhankelijk bent, je in precies die mate een hekel aan jezelf hebt en ook aan diegenen van wie je afhankelijk bent. Daarom moet je rebelleren. Maar als je organisch vooruit gaat, zal die rebellie geen langdurige periode van blindelings afreageren zijn. Want de rebellie zal worden herkend voor wat het is en het accent zal op het zelf worden gelegd in plaats van op degenen tegen wie je rebelleert. Dan leert het individu om zijn slapende goddelijkheid te gebruiken. Hij zal die slapende goddelijkheid ontplooien. Toch is hij nog in een fase waarin de nadruk vooral op dit individuele proces moet liggen. Dit betekent niet dat hij zich moet isoleren. Natuurlijk niet. Hulp en reacties van anderen zijn altijd een integraal onderdeel van deze fase. Anderen en contact met anderen zijn altijd noodzakelijk. Anderen zijn de spiegel die laat zien waar het zelf is vastgeraakt en het zelf heeft in zijn

individuatieproces een diepe behoefte aan dit spiegelen, deze bewustheid van zijn effect op anderen. Maar in deze fase is het klimaat bepaald door en ligt het accent op individuatie.

De volgende ontwikkelingsfase komt dan weer op een hoger niveau van het groepsbewustzijn. Deze komt wanneer het individu zichzelf heeft gevonden en zijn volledige zelfrealisatie tot bloei heeft gebracht en op die manier kan profiteren van en geven aan de groep zonder zichzelf, zijn autonomie en zelfverantwoordelijkheid te verliezen. Ook zijn 'privacy' verliest hij niet, zijn recht om anders te zijn, zijn behoefte om zijn uniekheid uit te drukken, integendeel. In de groep die zich zo heeft ontwikkeld is er geen conflict tussen deze individuele behoeften en de behoeften van de groep als geheel. Groepsbewustzijn nivelleert uniekheid niet maar bevordert het. De groep wordt niet langer gebruikt als steun omdat het zelf het leven niet kan hanteren. De groep is ook geen autoriteit waartegen men moet rebelleren. De groep is werkelijk een uitgebreid zelf, waarin men als een vrij mens kan functioneren. De hoogste organisatievorm van groepsbewustzijn is die, waarin elk individu zijn autonomie gevonden heeft.

In de totale ontwikkeling zijn de fasen nooit zo duidelijk omlijnd, ze overlappen elkaar. Er zijn veel bewegingen binnen de beweging. Toch is de beweging niet toevallig en chaotisch maar een uitdrukking van zo'n diepgaande harmonie en wetmatigheid in een groter geheel, dat het menselijk bewustzijn het op zijn hoogst vaag kan aanvoelen. Daarom wil ik jullie zeggen, vrienden, dat in deze periode van jullie geschiedenis de mensheid klaar is voor de individuele autonomie die groepen kan vormen en voor het groepsbewustzijn dat een entiteit in zichzelf wordt. Zij die het belemmeren vervormen groepsbewustzijn tot massabewustzijn en individueel bewustzijn tot separatisme. Zij die het volgen zullen de nieuwe wereld, het leven van de nieuwe tijd creëren. Gemeenschapsleven komt in toenemende mate op en hoewel het zich niet altijd in de meest volmaakte vorm uitdrukt, beweegt het zich in die richting zodat het zal bloeien in de beste zin van het woord.

In jullie eigen gemeenschap, je eigen padwerk en beweging, kun je al deze drie fasen van menselijk bewustzijn vertegenwoordigd vinden. Zelfs de mensen, die over het algemeen voldoende ver ontwikkeld zijn om deel uit te maken van deze gemeenschap van de nieuwe tijd, hebben gebieden in zich die lagere fasen vertegenwoordigen. Jullie weten dit allemaal en hebben met deze aspecten gewerkt. Jullie vinden

dat deel in je waar je een wanhopige behoefte aan anderen hebt omdat je bang bent dat je jezelf niet genoeg bent en je innerlijke God niet verwerkelijkt hebt. Dit betekent niet dat jullie je nu zouden moeten afscheiden van de groep want alleen kan je de taak van ontwikkeling nauwelijks volbrengen. maar jullie moeten je bewust zijn van je wens om de groep te misbruiken om te vermijden dat je jezelf ontmoet.

En jullie ontdekken ook dat deel in je dat rebelleert tegen de groep en de groep probeert te mijden omdat je bang bent te kijk te staan en verworpen te worden; jullie zijn bang voor je behoeften en zwakheden want jullie weten nog niet hoe je zonder de pretenties van je masker en je defensieve spelletjes moet functioneren. Dit betekent niet dat jullie nu al je individuele behoeften en vormen van zelfexpressie moeten loslaten en in een amorf groepsmechanisme moeten ondergaan. Het betekent alleen kijken, opletten, begrijpen, en vandaar verder gaan.

Dus zelfs terwijl al deze aspecten nog in zekere mate in je kunnen bestaan, betekent dat niet dat je niet klaar bent om een volledig autonoom individu te worden dat deel uitmaakt van de groep, erdoor wordt verrijkt en haar verrijkt. Je kunt je privacy en individualisatie volledig intact houden terwijl je ook je contact met de groep in stand houdt. In de loop van je voortgang op dit pad zul je de fasen vinden die ik noemde; ze zijn allemaal aanwezig. Ze bestaan in je ziel naast elkaar en dat moet je ontdekken. De meeste van jullie hebben hun afhankelijkheid al ingezien, hetzij van familie, van een partner of van de groep; eerst onbewust en later bewust, verwacht je dat de groep voor je doet wat je zelf denkt niet te kunnen of te willen. Je hebt ook ontdekt dat je bang en onrustig wordt in de groep en ervan weg wilt rennen vanwege je verwachtingen en eisen eraan en ook vanwege de verborgen schuld en schaamte over je lagere zelf. En dus keer je je tegen de groep en rebelleert ertegen.

Jullie zijn je allemaal volledig bewust van deze aspecten. Maar jullie hebben ze alleen maar toegepast op de situatie met je ouders; jij, als een kind, wil nog steeds een vader- en moederfiguur hebben. Dit is in heel beperkte zin waar, binnen de grenzen van dit leven en gezien vanuit zuiver psychologisch kader. Maar kosmisch gezien geldt dit niet alleen voor een paar ouders maar voor een heel groepsbewustzijn, waaraan je een macht verleent die je niet in jezelf wil ontwikkelen. Daarom kom je vervolgens in de tweede fase: rebellie tegen de groep, haar haten, haar *vermijden*. Dat deel vind je ook in je.

Maar ik wil zeggen dat velen van jullie de laatste tijd echt klaar zijn om de derde fase in te gaan, waar je je werkelijke zelfverantwoordelijkheid vindt, je eigen kanaal naar het hoogste; waar je werkelijk op je eigen benen kunt staan omdat je in je hebt wat je nodig hebt. Daarom hoef je niet bang te zijn voor of te rebelleren tegen de groep. Je hebt de groep niet langer nodig op een manier die zwakker maakt; je hebt de groep nodig uit liefde en verlangen naar wederzijds geven en ontvangen. Je deelt en ervaart de strijd van het groeien en de vreugden van het leven, de pijn en het plezier om te leven en je bent dankbaar voor deze rijkdom van het leven met anderen, waarin bij elkaar zijn op geen enkele wijze inbreuk maakt op je privacy, je uniekheid, je behoefte om bij jezelf te zijn. Dat soort omgaan met elkaar is werkelijk vervullende intimiteit.

Deze manier van omgang moet er ook zijn voor een echtpaar, wil de één-één relatie werkelijk vervullend zijn. Als je een partner gebruikt omdat je niet voor jezelf wilt zorgen, wordt de relatie onverdraaglijk. Als je een groep gebruikt omdat je bang bent om alléén te zijn, zul je eveneens die groep tegelijkertijd vrezen en haten.

In de verschillende fasen variëren de manieren waarop je negativiteit naar buiten komt. De een zal meer in contact zijn met angst en behoefte en minder met haat en rebellie. Hij zal meer in contact zijn met angst voor het leven en van daar uit met behoefte aan een groep of behoefte aan een partner. De haat tegen degene die je nodig hebt en van wie je afhankelijk bent sluimert meer in die fase. Bij de ander staat haat en angst voor de groep meer op de voorgrond en het verlangen om ervoor weg te hollen, terwijl de behoefte en afhankelijkheid wat op de achtergrond zijn. Dan wordt een valse onafhankelijkheid nagestreefd waarin geven en nemen niet kunnen worden geleerd, net zon min als soepelheid en openheid. Deze persoon gaat door met het cultiveren van een rigide, onbuigzame houding, waarin hij denkt alles binnen en rondom zich te kunnen controleren. Hij cultiveert een onbuigzaam en vals zelfgevoel.

Alle fasen binnen de afwisseling van individueel- en groepsbewustzijn bestaan niet alleen op planetair niveau, op een alomvattende schaal van de totale evolutie van de planeet aarde en van de mensheid in haar geheel, ze bestaan ook binnen elk menselijk wezen. Vanuit dit gezichtspunt zal het erg belangrijk voor jullie worden om te zien waar jullie zijn. Het is van groot belang je hiervan bewust te worden. Het zal

een soort plattegrond voor je zijn, waarop je je weg kunt uitzetten, waarop je innerlijke situatie weerspiegeld kunt vinden. Zonder dit bewustzijn zou het veel moeilijker voor jullie zijn om te begrijpen waar je bent, wat je doet en wat jullie reacties werkelijk betekenen. Jullie zullen tot een nog dieper begrip van de éénmakende levensprincipes komen, in plaats van het dualistisch principe. Ik geef jullie daar zo vaak voorbeelden van. In dit geval verkondigt het dualistisch levensprincipe dat individualisme 'goed' is en groepsbewustzijn 'slecht', of vice versa. Elk 'slecht' wordt gemakkelijk gerationaliseerd door het gebruik van de verdraaide vorm van zijn ware uitdrukking.

In het éénmakende principe begrijpen jullie dat beide hun functie hebben en beide een gezonde, ware uitdrukking zijn of een geperverteerde, verdraaide uitdrukking. Daarom is het van het grootste belang dat jullie zien waar jullie zijn in relatie tot de groep en dat je jezelf vragen stelt. Heb je de groep nodig? Ben je bang om alleen te zijn? Verwacht je van de groep dat ze voor je doet wat je zelf niet wenst of niet gelooft te kunnen doen? Het antwoord hoeft niet altijd op de groep van toepassing te zijn, het kan met een ander individu te maken hebben maar het principe blijft hetzelfde. Zodra je bang bent voor je alleen zijn moet je ook begrijpen dat het om gaan met de ander ~ of het nu een persoon is of een groep - net zo moeilijk zal zijn als je alleen zijn. En alleen wanneer het alleen zijn je niet langer moeite kost, zal het leven met de groep of met iemand anders een echte vreugdevolle ontplooiing zijn.

Dan zullen jullie het nieuwe bewustzijn binnengaan dat zich steeds meer verspreidt, dat rijk is van binnenuit en daarom toevoegt aan wat buiten is, en dat ook van buitenaf kan opnemen en het terug kan brengen in de innerlijke wereld. In een groep die voornamelijk uit autonome individuen bestaat vermenigvuldigt de rijkdom zich en vermengt zich met een bijna onbegrijpelijke snelheid. Dit is een verschijnsel dat jullie in je werk hier beginnen te merken. zij die deze nieuwe stroom volgen, zullen het merken, merken het nu al. Zij die misschien wel heel actief in dit werk, maar nog niet in die stroom zijn, zijn er blind voor. Ze zijn niet in staat om het onderscheid te maken tussen een gezonde en een ongezonde houding tegenover het individuele en groepsbewustzijn. Ze kunnen geen onderscheid maken tussen gezond eigenbelang en onbaatzuchtigheid, als twee uitdrukkingen van dezelfde bron. Maar wie in de stroom zitten, wie hun eerste steunpunt gevonden hebben in die kosmische stroom die zich steeds

verder uitbreidt, weten dat de groep nooit je privacy of de autonomie van je wezen zal vernietigen. Die zullen veeleer versterkt worden. Een groep zal jullie onafhankelijkheid vergroten zoals jullie ook je eigen onafhankelijkheid en autonomie vergroten. Door dat te doen verrijken jullie de groep en verrijkt de groep jullie.

Nieuwe gemeenschappen, nieuwe centra van het nieuwe bewustzijn ontspruiten op aarde. Zij zullen volgens dit bewustzijn leven, het in praktijk brengen en het in toenemende mate verduidelijken. Het is belangrijk dat jullie je heel bewust zijn van dit principe en deze mogelijkheid, die snel aan het rijpen is tot een duidelijke realiteit op jullie aardse niveau. Zo kunnen jullie de verschillende spiralen in jezelf volgen en weten waar je bent en waar je naar toe gaat. Ja, ik weet het, jullie hebben allemaal genoeg gewerkt en voortgang gemaakt om heel bewust te worden van de aspecten die hier zijn besproken. Maar het is heel wat anders om hiervan te weten als iets wat binnen de menselijke persoonlijkheid bestaat, dan om dit te begrijpen binnen het kader van een groter kosmisch plan; dat dit inderdaad een zinvolle manifestatie is van een kosmische beweging waar jullie deel van zijn, waar de hele mensheid deel van was en is. Door dit te begrijpen zullen jullie deze nieuwe kracht niet tegenhouden - die zou zich dan negatief manifesteren - maar jullie zullen er zo goed mogelijk in meegaan.

Zoals ik al zei, komen op de drempel van elke nieuwe fase nieuwe energieën vrij. Het is dus niet voor het eerst in de geschiedenis dat nieuwe energieën vrij komen. Elke periode heeft haar eigen, pas vrijgekomen energieën en bewustzijnsstromen gehad, die in het innerlijk bewustzijn van afzonderlijke wezens gebracht werden. Maar de mensheid heeft nu een veel groter vermogen tot ontwikkeling bereikt en degenen die dit vermogen volgen zullen daarom door deze innerlijke beweging worden meegesleept als nooit tevoren. Daarom zeg ik tegen jullie, voordat ik met deze lezing ophoud: als jullie het willen kun je je afstemmen op deze kracht en hem werkelijk gebruiken voor jullie transformatie. In dit opzicht doen jullie nog niet zoveel als jullie zouden kunnen doen, hoewel jullie vooruitgang, individueel en als groep, heel duidelijk zichtbaar is. Jullie stemmen nog niet genoeg af op deze kracht, die werkzaam is in het gehele universele bewustzijn en vandaar ook in jullie. Jullie houden nog steeds vast aan het geloof dat dit of dat probleem of die en die houding niet veranderd kan worden. En zodoende. houden jullie je niet alleen buiten het bereik van het nieuwe bewustzijn en van deze kracht die in je stroomt, maar brengen

jullie jezelf ook in gevaar, omdat deze kracht dan het proces zal omkeren en jullie in een crisis zal brengen die vermeden kan worden. De kracht is er, of je hem nu bewust gebruikt of niet. Als je hem bewust en met wijsheid gebruikt en hem volgt, erin meegaat, zal hij jullie een ongedroomde verrijking brengen. Als je er in blinde angst en koppigheid tegenin gaat, zal hij zich tegen jullie keren. Dat is de wet. De kracht in zichzelf is niet kwaad, maar de niet toegelaten en aanvaarde beweging van het geheel van de goddelijke stroom wordt ontkend. Of hij ontkend wordt uit koppigheid of uit onwetendheid of wat dan ook, maakt weinig verschil. Daarom zeg ik tegen jullie, vrienden, wordt nog meer wakker. Jullie zitten in een prachtig ontwakingsproces, wordt meer wakker, haal jezelf uit je afgestomptheid. Kijk ernaar, voel het, hoor het: de kracht in je. Het is de levende Christuskracht die het negatieve materiaal, de negatieve stagnerende houding tot een volkomen nieuwe uitdrukking kan brengen. Koester je negatieve gedachten en overtuigingen niet. De kracht is er zodra je hem omarmt, zodra je je ervoor opent - allegorisch, innerlijk, symbolisch. Hef je handen ernaar op, laat hem toe en ga erin mee. In dit opzicht is er al zoveel gebeurd. Het kan verder geactiveerd worden voor de prachtige ontplooiing van jullie leven, van ieder van jullie.

Universele liefde is hier hoog geconcentreerd op deze uren van onze ontmoeting zodat jullie niet alleen woorden ontvangen om te begrijpen en om mee te werken - want de inhoud van deze lezingen is belangrijk voor jullie - maar in deze bijeenkomsten doordringt en omvat een zeer geconcentreerde liefdeskracht iedereen hier. En de meeste van jullie, die zich niet verdoven, zijn zich hier ook inderdaad van bewust. Jullie voelen het en worden erdoor verrijkt. Daarom zeg ik: open je innerlijke ogen en oren en al je vermogens om intuïtief waar te nemen, om de kracht die hier is in te zuigen, zodat wat je verstand op het bewuste niveau leert, een levende waarheid kan worden; niet alleen maar een afgesneden, intellectueel begrijpen, maar een levende, gloeiende waarheid. Jullie leven, bewegen en zijn altijd in jullie kern, in deze liefde en in deze waarheid ten allen tijde, alleen zijn jullie je er meestal nog niet van bewust. Jullie moeten leren om het te weten, dat is alles.

Jullie zijn allen gezegend, zeer geliefde vrienden”.

Deze lezing werd gegeven via Eva Pierrakos in 1974
Oorspronkelijk uitgegeven door Center for the Living Force, Phoenicia (N.Y.)
onder de titel 'Evolution in Terms of Individual and Group Consciousness'.
Vertaling door Anna Bol in 1979; in 1994 herzien door Marije Mol.
© Stichting Gemeenschap het Pad. *Uitgave 2009*

225/16